

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7923010424
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7923010424.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Baločka, v trestnej veci odsúdeného A. A., v konaní o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. januára 2024, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 3Nt/10/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. A..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. A. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trebišov vedenej pod sp.zn. 5T/10/2023.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že naďalej trvá na svojej výpovedi s tým, že sa nejednalo o lúpež so zbraňou, pretože žiadne násilie nepoužil, v ruke nemal žiaden nôž ani nijaký iný predmet podobný nožu, možno iba handru, z ktorej fetoval. Bol nafetovaný a opitý, zbadal dvoch chlapcov, na ktorých zakričal, že si chce len zatelefonovať. Nechytí nikoho pod krkom, o telefón sa s chlapcami iba naťahoval, sácali sa navzájom obidvoma rukami, telefón spadol na zem, odsúdený ho vzal a ušiel, teda ukradol a nie olúpil. Ďalej uviedol, že jeho výpoveď sa nezhoduje s výpoveďou poškodených. Uvádza sa tiež, že bodol poškodeného do ramena, čo sa nezakladá na pravde, pretože jednak neboli dokázané žiadne následky zranenia po pichnutí, nebolo viditeľné riadne pichnutie na tele ani na bunde. Rovnako sa nikdy nenašla zbraň a bodnutie nebolo preukázané, pretože sa skutok nestal so zbraňou.

Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že bol prinútený k podpísaniu papierov bez obhajcu a neskôr sa k spáchaniu lúpeže so zbraňou priznal po porade a vysvetlení advokátkou, ktorá mu povedala, že keď sa prizná, dostane nižší trest. Z dôvodu, že sa nezhodujú výpovede poškodených s jeho výpoveďou a z dôvodu objektívnosti navrhol opätovne vypočuť oboch, v tom čase maloletých poškodených, pretože nebolo možné posúdiť vierohodnosť výpovede poškodených a overiť tak ich tvrdenia, ktoré by mohli či už sami o sebe alebo v spojení s ďalšími dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste vo vzťahu k nemu.

Rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania preto považuje za nesprávne a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie, a aby vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Dňa 30.8.2023 podal odsúdený A. A. návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že bol pod nátlakom prinútený priznať sa aj k tomu, čo nie je pravda, keď ho na policajnej stanici prinútili sa priznať k nejakej zbrani. V deň, keď sa stal predmetný skutok, bol pod vplyvom alkoholu, avšak všetko si pamätá, žiadne fyzické násilie tam podľa jeho názoru nebolo, nebola tam ani žiadna zbraň, s poškodenými sa navzájom iba drgali a to bolo všetko, jednému z poškodených potom zobral mobil. Odsúdený žiada, aby súd zobral do úvahy aj to, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a priznal sa aj k tomu, čo nespáchal, trest mu však znížený nebol.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov pod sp. zn. 5T/10/2023 zo dňa 2.3.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1.6.2023, sp. zn. 6To/36/2023, právoplatným dňa 1.6.2023 B. A. A. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

dňa 14.10.2022 v čase okolo 20.30 hod. na ul. C. v meste D. pristúpil k dvom okoloidúcim maloletým osobám, a to k mal. A., nar. XXXX a mal. E., nar. XXXX, pričom následne do maloletého E. drgol svojím telom, a potom ho chytil pod krkom za oblečenie so slovami, aby mu niečo dal, lebo toto je krádež, pričom odsúdený následne pri fyzickom konflikte s maloletými poškodenými vyťahol bližšie nezistený predmet podobajúci sa kuchynskému nožu, ktorý držal v ruke a pod hrozbou bodnutím sa ním napriahol so slovami, aby mu mal. A. dal mobil, na čo po fyzickom kontakte s oboma maloletými poškodenými pred nimi odsúdený neustále šermoval predmetom pripomínajúcim kuchynský nôž a snažil sa ich zasiahnuť, pri tom druhou rukou držal mal. A. za jeho ruku, v ktorej mal mobilný telefón a povedal mu, aby telefón pustil, lebo inak ho bodne, čo sa aj odsúdený snažil urobiť, ale maloletý A. sa jeho útoku vyhol, avšak zo strachu o svoj život pustil z ruky svoj mobilný telefón a odsúdený s týmto mobilným telefónom následne ušiel z miesta preč.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Správne postupoval okresný súd, keď po doručení návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktorom vypočul odsúdeného a rozhodol o podanom návrhu.

Na verejnom zasadnutí odsúdený zotrval na dôvodoch uvedených v návrhu na povolenie obnovy konania a uviedol, že v ruke žiaden nôž ani nožu podobný predmet nemal, mal v ruke iba handričku, nakoľko predtým z nej fetoval prchavé látky. Taktiež trval na tom, že ho policajti prinútili, aby podpísal papiere bez svojho obhajcu, čo on na ich nátlak aj urobil, jednalo sa o zápisnicu z jeho výsluchu v ÚVVaÚVTOS Košice zo dňa 21.11.2022. Uviedol, že k spáchaniu lúpeže so zbraňou sa priznal aj z toho dôvodu, že mu tak poradila jeho advokátka, ktorá mu povedala, že keď sa prizná ku konaniu, ktoré sa mu kladie za vinu, teda k lúpeži so zbraňou, tak dostane nižší trest, avšak nižší trest nedostal. Tvrdil, že celý skutok sa stal tak, že išiel opitý a nafetovaný po ulici, zbadal dvoch chlapcov, ktorí prechádzali po tej istej ulici, po ktorej prechádzal aj on, a týmto chlapcom po anglicky zakričal, nech mu dajú zavolať. Keď sa potom chlapci ku nemu priblížili, jednému povedal, aby mu dal telefón, že si potrebuje zavolať. Ten mu telefón dal, na čo im povedal, že toto je krádež a chcel im utiecť. Jeden z nich ho potom chytil a začali sa naťahovať, následne ho chytil aj druhý a naťahoval sa s obidvomi. Potom spadol na zem, ale podarilo sa mu utiecť smerom k trebišovskej osade. Chlapcom utiekol aj s telefónom, ktorý potom zamenil za iný telefón, a to s rodinou jeho vtedajšej priateľky. Keď potom po neho prišli policajti, tak policajtom povedal, s kým tento telefón vymenil. Teda žiadnu zbraň vo vzťahu k poškodeným nepoužil a nepoužil voči nim ani žiadne násilie.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je teda zistiť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia sa v konaní o obnove konania nepreskúmava. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rozhodnutiu okresného súdu nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Krajský súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení rozpisal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojnásťročnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že odsúdeným A. A. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní.

Keďže odsúdený neprodukoval žiadne iné dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, sťažnosť odsúdeného považoval za nedôvodnú, a preto ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.